

[Villemoes.]

lignende Indhold i Fjor og agter ogsaa at stemme for dette. Vi gjorde det ikke tidligere. Jeg er enig i en Udtalelse, jeg har set i Aviserne i Dag, af et Medlem af Folketinget, Hr. Hassing-Jørgensen, idet han i Gaar sagde — Avisreferatets Rigtighed forudsat; Avisernes Referater er vist saa godt som altid rigtige —, at naar man først har faaet en Skattelov, navnlig en midlertidig Skattelov, er den saare vanskelig at komme af med. Vi har hørt Grædetoner fra socialdemokratiske Talere og Blade og i endnu højere Grad fra radikale Blade og fra radikale Talere om, at det var dog en forfærdelig Skat. Jeg siger her af historiske Grunde, at det er disse to Partier, som har indført denne Skat i vort Land; vi er under den nuværende Situation nødt til, da den højtærede Finansminister ikke har andre og bedre Lovforslag at komme til os med, at gaa med til den. Jeg tror ogsaa, at den højtærede Finansminister lige saa lidt som Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen, er glad for denne Skat. Men jeg ønsker at gentage, for at det kan staa fast, at det var de daværende Regeringspartier, der ene og alene indførte denne Skat, de Partier, som slog sig for Brystet og sagde, at de var Specialister i direkte Skatter og Modstandere af de indirekte. Jeg siger slet ikke dette for at gøre mig til nogen stor Mand; vi har i dette Øjeblik god Grund til at erkende, at vi alle er meget smaa nu, da Landet tilsyneladende flyder i Penge, men da vi selvfølgelig bliver fattigere Dag for Dag; men havde vi ikke faaet Loven dengang, kunde vi maaske være kommet ind paa en anden Skattelovgivning.

Nu er Lovforslaget altsaa forelagt her, og den højtærede Finansminister har gennemgaaet de Smaaændringer, det er undergaaet i Folketinget, tilligemed de Smaaændringer, som Lovforslaget udviser, set i Forhold til den Lov, der er gældende endnu i et Par Døgn. Det er Smaaændringer — vi kan faa lidt Barbersprit en Smule billigere; jeg tror nu ikke, det vil være verdensrevolutionerende, men de Smaaforbedringer, der er i Lovforslaget, kan man naturligvis kun hilse med Glæde. Da vi stemte for Loven første Gang, var der jo ogsaa sket ikke saa faa Forbedringer i Forhold til tidligere. Jeg kan bare nævne den mystiske Procent 11,1 og en yderligere Decimal, der oprindelig skulde betales i Afgift for Manufakturvarer. Nu er det dog saadan, at selv nogenlunde jævne Menne-

sker kan regne ud, hvor meget denne ekstraordinære Afgift beløber sig til.

Afsnittet om Manufakturvarer er i det hele taget den Del af Lovforslaget, der falder værst i Øjnene. Venstre har aldrig været Modstander af at tage Skat af Luksus i det Øjeblik Riget fattedes Penge, aldrig! Der er ogsaa en Del Luksusskatter i dette Lovforslag. De har faaet en yderligere Drejning opad ved det sidste Par Lovforslag. Det viser sig, at disse Skatter har kunnet holde. Der er brugt godt med Cigaretter og maaske ogsaa godt med Spiritus, og det har givet mange Penge i Kassen. Det er den Slags Skatter, man kan frigøre sig for, hvis man har en nogenlunde fast Karakter, saa disse Skatter kan vi tage, og det kan sikkert hele Rigsdagen. For alle Grupper har det sikkert været det, som man med et enkelt Ord kalder for Tøjskatten, der har været det mest ubehagelige.

Lovforslaget er jo lige for en 5—10 Minutter siden vedtaget i Folketinget, og i Betænkningen, som er afgivet af Folketingsudvalget, staa der, at man har modtaget Henvendelser fra Foreningen af Chokolade- og Sukkervarefabrikanter, fra Groserer-Societetets Komité, fra Chokolade- og Sukkervarebranchens Fællesudvalg og fra Dansk Textilunion. Hvad disse Deputationer har sagt i Folketingsudvalget, kan vi ikke vide noget om her. Hvis der havde været Tid til det, og for saa vidt nogle af disse Deputationer har fremsat skriftlige Udtalelser, vilde det selvfølgelig have været ønskeligt for Landstinget — under de givne Forhold ønsker jeg ikke at foreslaa Lovforslaget henvist til nogen Udvalgsbehandling —, om man havde optrykt lidt af disse forskellige Branchers Ønsker. Det bør nemlig være saadan, at Borgerne og deres Organisationer selv ved Behandlingen af Toldafgifter og Forhøjelse af Toldafgifter kan faa Lejlighed til at faa Foretræde for Rigsdagens Udvalg. Det er en god Skik, og det er en Skik, som jeg mener Rigsdagen vilde gøre klogt i i alle Tilfælde, hvor der var Mulighed derfor, at prøve paa at bevare.

Jeg har blot min Viden om disse Forhandlinger fra smaa Bladreferater. Jeg har ogsaa den Viden fra et Referat, jeg saa for maaske 8 eller 14 Dage siden, at en Række af vore Handelshovedorganisationer havde henvendt sig til den højtærede Finansminister med Ønske om at komme bort fra den Del af Skatten, som har med Tøj at gøre, disse 10 pCt., der tilsammen løber op til vistnok 80 Mill. Kr., hvorfra der igen gaar et Par og tyve Millioner